

Ewangelia Mateusza

Rozdział 22

1. I odpowiedziawszy Jezus znów powiedział im w przykładach mówiąc 2. Zostało przyrównane Królestwo Niebios człowiekowi królowi który uczynił wesela synowi jego 3. I wysłał niewolników jego zaprosić którzy są zaproszeni na wesela i nie chcieli przyjść 4. Znów wysłał innych niewolników mówiąc powiedzcie którzy są zaproszeni oto obiad mój przygotowałem byki moje i tuczne które są zabite i wszystkie gotowe chodźcie na wesela 5. zaś zaniedbawszy odeszli (ten) wprowadzie na własne pole (ten) zaś do handlu jego 6. zaś pozostali chwyciwszy niewolników jego znieważyli i zabili 7. Usłyszawszy zaś król został rozgniewany i posławszy wojska jego wygubił morderców tych i miasto ich podpalił 8. Wtedy mówi niewolnikom jego wprowadzie wesele gotowe jest zaś którzy są zaproszeni nie byli godni 9. Idźcie więc na rozstaje dróg i ilu- kolwiek znaleźlibyście zaprosicie na wesela 10. I wyszedłszy niewolnicy ci na drogi zebrali wszystkich ilu znaleźli niegodziwych zarówno i dobrych i zostało zapełnione wesele leżącymi (przy stole) 11. Wszedłszy zaś król oglądać leżących (przy stole) zobaczył tam człowieka nie który jest przyobleczony w odzienie weselne 12. I mówi mu towarzyszu jak wszedłeś tu nie mając odzienia weselnego zaś został uciszony 13. Wtedy powiedział król służącym zwiąawszy jego stopy i ręce zabierzcie go i wyrzucie w ciemność zewnętrzną tam będzie płacz i zgrzytanie zębów 14. Liczni bowiem są powołani nieliczni zaś wybrani 15. Wtedy poszedłszy faryzeusze naradę przyjęli żeby Go usidliliby w słowie 16. I wysyłają Mu uczniów ich z Herodianami mówiąc Nauczycielu wiemy że szczerzy jesteś i drogi Boga w prawdzie nauczasz i nie ma troski Ty o nikogo nie bowiem patrzysz na oblicze ludzi 17. Powiedz więc nam co Ci zdaje się wolno dać pogłowne Cesarowi czy nie 18. Poznaawszy zaś Jezus niegodziwość ich powiedział dlaczego Mnie doświadczacie obłudnicy 19. Pokażcie Mi monetę pogłównego zaś przynieśli Mu denara 20. I mówi im kogo podobizna ta i napis 21. Mówią Mu Cezara wtedy mówi im oddajcie więc (co) Cezara Cesarowi a (co) Boga Bogu 22. A usłyszawszy zdziwili się i opuściwszy Go odeszli 23. W tym dniu podeszli do Niego saduceusze mówiąc nie być powstania i zapytali Go 24. mówiąc Nauczycielu Mojżesz powiedział jeśli ktoś umarłby nie mając dzieci poślubi z powinowactwa brat jego żonę jego i wzbudzi potomstwo bratu jego 25. Byli (Było) zaś u nas siedmiu braci i pierwszy poślubiwszy umarł i nie mając potomstwa zostawił żonę jego bratu jego 26. Podobnie i drugi i trzeci aż do siedmiu 27. Później zaś (po) wszystkich umarła i kobieta 28. W więc powstaniu kogo (z) siedmiu będzie żona wszyscy bowiem mieli ją 29. Odpowiedziawszy zaś Jezus powiedział im jesteście wprowadzeni w błąd nie znając Pism ani mocy Boga 30. W bowiem powstaniu ani zaślubiają się ani są poślubiane ale jak zwiastunowie Boga w niebie są 31. O zaś powstaniu (z) martwych nie przeczytaliście które zostało powiedziane wam przez Boga mówiąc 32. Ja jestem Bóg Abrahama i Bóg Izaaka i Bóg Jakuba nie jest Bóg Bóg martwych ale żyjących 33. I usłyszawszy tłumy były zdumiewane na naukę Jego 34. zaś faryzeusze usłyszawszy że zamknął usta saduceuszom zostali zebrani na tym

samym **35**. I zapytał jeden z nich znawca Prawa poddając próbie Go i mówiąc **36**. Nauczycielu jakie przykazanie wielkie w Prawie **37**. zaś Jezus powiedział mu będziesz miłował Pana Boga twojego w całym sercu twoim i w całej duszy twojej i w całej myśli twojej **38**. To jest pierwsze i wielkie przykazanie **39**. Drugie zaś podobne mu będziesz miłował bliźniego twojego jak siebie **40**. Na tych dwóch przykazaniach całe Prawo i prorocy są wiszące **41**. Będąc zebranymi zaś faryzeusze zapytał ich Jezus **42**. mówiąc co wam zdaje się o Pomazańcu kogo syn jest mówią Mu Dawida **43**. Mówi im jak więc Dawid w Duchu Panem Go nazywa mówiąc **44**. Powiedział Pan Panu mojemu siadź po prawicy mojej aż (kiedy)kolwiek położyłbym wrogów twoich podnóżkiem stóp twoich **45**. Jeśli więc Dawid nazywa Go Panem jak syn jego jest **46**. I nikt mógł Mu odpowiedzieć słowem ani ośmielił się ktoś od tego dnia zapytać Go już dłużej nie

Textus Receptus Oblubienicy - Ewangeliczny Przekład Nowego Testamentu